

[Gert Petersen]

mer næppe mulige, men noget kan vi vel gøre. Er det umuligt at komme igennem med en lovgivning, der kan sikre tryghed i jobbet? Vi må da undersøge det. Og kan vi ikke gøre noget for at fremme skabelse af medarbejderstyrede virksomheder? I sig selv er en dynamisk erhvervs politik jo også et vigtigt middel imod arbejdsløshed. Vi benægter i SF ikke betydningen af konkurrenceevne, men vi advarer imod, at man reducerer begrebet til bare at omfatte lønomkostninger. De tiltag, der udspringer af en sådan reduktion, har i virkeligheden ofte fungeret som en sovepude for erhvervslivet. Det er blevet forkælet og er sattet agterud i forhold til andre lande.

SF medvirker ikke til en sådan guldregn af skattelettelser, som regeringen foreslår. Det er upræcist, og det er dyrt, og heller ikke de vil have anden virkning end forkælelse af erhvervslivet.

I stedet foreslår vi, at der satses på en forbedring af forskningens vilkår, at der satses på behovsstyrede teknologier med udviklingsprogrammer på en række områder, på, hvad man kan kalde en offensiv brug af den offentlige sektor gennem udviklingskontrakter, samarbejdsprojekter, offentlige udviklingsinitiativer og systemeksport, at der satses på kommunal og regional erhvervs politik i form af kommunal produktion, handelshuse og lokale iværksætter- og initiativcentre, at der satses på en omlægning af den nuværende eksportfremmende ordning og på kontrol med monopoldannelser herhjemme. Endelig gør jeg opmærksom på, at selve demokratiet jo er en vigtig produktivkraft – demokratisk virksomhedsledelse betyder også mere engagement – og så er vi tilbage ved spørgsmålet om en OD- eller ØD-reform og demokrati på arbejdspladsen.

En anden problemkreds, hvor det alternative flertal har gjort og bør gøre sig gældende, er miljø- og energipolitikken. På det miljøpolitiske område vil SF fastholde grebet om denne politik. Vi skal tage fat på den fastsatte oprydning af f.eks. kemikalielossepladser og kraftværksudslip, men det vil være helt afgørende, om vi kan komme i gang med en forebyggende indsats.

Det betyder, at elsektoren må gå ind i betydelige besparelser og overvejelser om demokratisering, og at byernes gigantiske støjproblemer

må løses ved et tværgående samarbejde mellem miljø-, trafik- og boligpolitik. Miljø- og energipolitik må kobles sammen med erhvervs politikken, kravene om renere teknologi, mindre energiforbrug og mindre affald fra produktionen må gøres til målsætninger i en ny industri- og energipolitik. Ved hjælp af de behovsstyrede udviklingsprogrammer, jeg tidligere omtalte, kan og bør der skabes nye industrier, som bygger på disse målsætninger.

På alle disse områder vil SF tage initiativer i den kommende samling, og jeg skal ikke nægte, at vi her sætter vor lid til det alternative flertal.

I forbindelse med miljø burde jeg også nævne arbejdsmiljøet, hvor vi oplever enorme skader, så det bliver økonomisk kostbart. Det er måske det eneste, der virkelig gør indtryk, at det er noget med 26 mia. kr., det koster om året. Men der ligger menneskeskæbner bag det her, og det burde være langt mere væsentligt. Her må man også sætte ind.

Endelig vil jeg nævne sikkerhedspolitikken. SF vil arbejde for, at fodnotepolitikken fastholdes, ikke for sin egen skyld, men som et middel til at overtale andre stater, bl.a. i NATO, til at opgive atomkrigs- og stjernekrigsstrategier og i stedet føre afspændingspolitik. Vi vil arbejde for, at det parlamentarikerinitiativ, der er taget om Norden som atomvåbenfri zone, bliver videreført og snart gøres til staternes politik.

Vi synes i øvrigt, at man straks bør indføre den enkle regel, at der ikke kan modtages fremmede krigsskibe i danske havne, medmindre de klart har garanteret, at der ikke findes atomvåben om bord – i øvrigt helt i overensstemmelse med Danmarks erklærede politik med nej til atomvåben i fredstid.

Vi har mærket os Gorbatsjovs seneste udspil for at fremme afspænding i de nordlige områder, og vi stiller os helt uforstående over for den danske udenrigsministers og de 12 udenrigsministers afvisning heraf. Det er urimeligt at lade forhandlingsmulighederne gå fra sig. Vi vil gøre meget for at ændre denne holdning.

Det er vort håb, at det på disse og andre områder vil lykkes at skabe et flertal trods modvilje fra regeringens side. Hvis regeringen reagerer med at gå af, anser vi det da for den lykkeligste udgang. Men selv om vi altså helst ser regeringen forsvinde, agter vi ikke at ligge på den lade side, så længe det ikke er sket. Og vi må